Selefîliğin Hakîkati ve Alâmetleri

Şeyh Salih bin Fevzân

KİTAB VE SÜNNET

بسم الله الرحمن الرحيم

SELEFÎLİĞİN HAKÎKATİ VE ALÂMETLERİ

ŞEYH SALİH BİN FEVZÂN

KİTAB VE SÜNNETE DAVET NEŞRİYYAT
1437

SELEFÎLİĞİN HAKÎKATİ VE ALÂMETLERİ

ŞEYH SALİH BİN FEVZÂN

tercüme
Ebu Turab bin AbdurRahman es-Sivasi

yayına hazırlama
Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

kapak tasarım
Umeyr Ebu Ubeyd bin Ebi Umeyr bin Muhammed et-Turki

irtibat
kitabvesunnet@gmail.com

YAYIN HAKKI İSLAM ÜMMETİNE VAKIFTIR, DİLEYEN ÇOĞALTABİLİR

بسم الله الرحمن الرحيم

Hamd,[1] âlemlerin Rabbi Allah'ındır. Allah, Nebîmiz Muhammed'e ve onun cümle âline ve ashâbına salât-u selam eylesin. Emmâ ba'du:

Şüphesiz ki Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem), tıpkı geçmiş ümmetlerde hâsıl olduğu gibi, bu ümmet içerisinde de iftirâkın[2] hâsıl olacağını haber vermiş ve o iftirâkın vukû bulduğu dönemde kendisinin ve ashâbının üzere oldukları hâle sımsıkı sarılmamızı bize vasiyet etmiştir.

Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

"Yahudiler 71 fırkaya ayrıldılar. Nasraniler 72 fırkaya ayrıldılar. Bu ümmet ise 73 fırkaya ayrılacaktır ve onların biri hariç hepsi Ateş'tedir."

Denildi ki: "O (kurtulan fırka) kimlerdir ey Allah'ın Resûlu?"

[1] Şeyh Salih bin Fevzân'ın yaptığı bir konferansın dökümüdür
[2] bölünmenin

Buyurdu ki:

"Bugün benim ve ashabımın üzere olduğumuz şeyin misli üzere olanlardır."[3]

---

[3] Bu hadîsi Tirmizî, Camî adlı eserinde; Ebu Davud, Sünen adlı eserinde; yine İbni Mace de Sünen adlı eserinde tahric etmişlerdir. Bu hadîs meşhurdur, sahihtir ve imamlar tarafından tashîh edilmiştir.
Bu hadîsi sahih görenler içerisinde yer alan Tirmizî şöyle demiştir: (2640) "Ebu Hureyre'nin hadîsidir; hasen, sahih hadistir."
Hâkim şöyle demiştir (1/128): "Müslim'in şartı üzere sahihtir."
Zehebî bu hususta sükut etmiştir. Yalnız bir defasında şöyle demiştir: "Bu isnadlar, bu hadîsin sahihliği konusunda hücceti kaim kılan isnadlardır."
Beyhakî şöyle demiştir: "Hasendir, sahihtir."
Şâtıbî, el-İ'tisâm'da şöyle demiştir: "Ebu Hureyre'nin hadîsinden sahih olarak gelmiştir."
Şeyhülİslam, Mecmû'ul-Fetâva'da (3/345) şöyle demiştir: "Bu hadis, Sünenlerde ve Müsnedlerde geçen sahih ve meşhur bir hadistir."
Yine Şeyhülİslam, "İktizâi's Sırâtı'l-Müstakîm" adlı eserinde: "Bu hadis, mahfuz bir hadistir" demiştir.
Hafız İbni Kesîr, Tefsîrinde "Müsnedlerde ve Sünenlerde, birbirini destekler mahiyette tarîklerle rivayet edilen hadiste geldiği üzere: **'Şüphesiz ki Yahudiler .... ayrılmıştır....'** demiştir.
El-Irâkî, "el-Bâis ale'l Halâs min Havâdisi'l Kısâs" adlı eserinde, "Bu hadîsin isnadı ceyyiddir" demiştir.
El-Hâfız, "el-Kâfu'ş Şâf fî Tahrîci Ehâdîsi'l Keşşâf" adlı eserinde, "Bu hadîsin isnadı hasendir" demiştir.
Allâme el-Mukbil (rahimehUllah), "el-Ilmu'ş Şâmih fî İsâri'ş Hakkı ani'l Âbâi ve'l Meşâyih" adlı eserinde şöyle demiştir: "Ümmetin yetmiş fırkaya ayrılacağına dair gelen hadisin rivayetleri pek çoktur ve bu rivayetler, biri birini destekler mahiyettedir. O kadar ki, bu hadîsin mânâ noktasında hiçbir şüpheye mahal kalmamaktadır."
Asrın muhaddisi Allâme el-Elbani (rahimehUllah)'ta bu hadîsi pek çok eserinde tashîh etmiştir. Bu eserler arasında; Silsile-i Sahîha (203-1492), Sahîhi Ebî Davud (3842), Sahîhi İbni Mace (3226), Sahîhi el-Câmî (1082-1083), Kitâbu's Sünne (63) yer almaktadır. El-Elbani, bu hadîsi çeşitli lafızlar ile tashîh etmiştir. Bir [lafız için] "Bu hadîsin isnadı ceyyidtir;

Yine Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

"İçinizden ömrü olanlar, pek çok ihtilaf göreceklerdir. Size düşen, benim Sünnetime ve benden sonra gelecek olan ve mehdi râşid halîfelerin sünnetine sımsıkı sarılmaktır. Sünnetlere temessük ediniz[4] ve onu azı dişlerinizle kuvvetle kavrayınız. Ve ihdâs olunan hâllerden sakınınız. Muhakkak ki her muhdes bid'attır ve her bid'at dalâlettir. Ve her dalâlet Ateş'tedir."[5]

---

ravileri sikadır" demiştir. Başka [lafız için] "Bu hadis, hasen-sahih bir hadistir" demiştir. Diğer [bir lafız için de] "Bu hadis, sahihtir" demiştir. Allâme Şeyh Mukbil, es-Sahîhu'l-Müsned (1333)'de de bu hadîsi tahsin etmiştir.

Bu hadis, içlerinde Avf bin Malik, Muaviye bin Ebî Süfyan, Ebû Hureyre ve Abdullah bin Amr (radıyAllahu anhum)'un yer aldığı çeşitli sahabîlerden rivayet edilmiştir.

Bu hadîsi, ilim ehlinden de çeşitli âlimler de rivayet etmişlerdir. Bu âlimlerden bazıları, aşağıda zikredilenlerdir;

1- Ahmed, Müsned'inde
2- İbni Hibban, Sahîh'inde
3- el-Hakim, Müstedrek'inde
4- Ebu Davud, Sünen'inde
5- en-Nesâî, Sünen'inde
6- Tirmizî, Sünen'inde
7- İbni Mace Sünen'inde
8- ed-Dârimî, Müsned'inde
9- İbnu Ebî Âsım, Kitâbu's-Sünne'de
10- el-Begavî, Şerhu's-Sünnede

Bu hadis, bir dipnotta tahric edilemeyecek kadar kapsamlıdır.

[4] sımsıkı sarılınız

[5] Bu hadîsi Ebu Davud ve Tirmizî tahric etmişlerdir. Tirmizî bu hadis hakkında: "Bu, hasen sahih bir hadistir" demiştir. Hadîsi İbni Mace,

İşte Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem) bize, ihtilâf ve iftirâk vukû bulduğunda, onun ve ashâbının üzere oldukları hâle iltizam etmemizi vasiyet buyurmuştur. Çünkü Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in işaret buyurduğu hâl kesinlikle vukû bulacaktır ve onun haber vermiş olduğu gibi vukû bulmuştur da.

Necâtın[6] yolu, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ve ashâbının üzere oldukları hâle iltizam etmektir. İşte ateşten kurtulan fırka, bu fırkadır. Sâir fırkaların tümü ateştedir. Bunun için Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat, Fırka-i Nâciyye[7] olarak tesmiye olunur.

Fırka-i Nâciyye, Kitab ve Sünnet'e ittibâ etme meziyeti ile diğer fırkalardan ayrılır. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'ın

---

Sünen'inde; İmam Ahmed, Müsned'inde; İbni Hibban'inde tahric etmişlerdir. Hafız Ebu Nuaym, Müsned'inde (1/36) şöyle demiştir: "O, Şamlıların hadîsinin sahîhinden (olan) sağlam bir hadistir." İmam Ebu Bekr bin Münzir (5319), Evsat adlı eserinde (1/225) şöyle diyerek bu hadîsi tashîh etmiştir: "Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu sabit olmuştur: **"Size düşen, benim sünnetimi ve benden sonraki mehdi raşid halîfelerin sünnetini almaktır…"** İbni AbdilBerr'den "Câmi'u Beyâni'l İlm ve Fadlih" (2/222) adlı kitabında bu hadîsin sahihliğini ikrar etmiştir. Begavî, Şerhu's-Sünne'sinde (1/181) şöyle demiştir: "Bu, hasen bir hadistir." Şeyhulİslam İbni Teymiyye (5728), "İktizâu's Sırâtı'l Müstakîm" adlı eserinde (2/83) şöyle demiştir: "Bu, Sünen sahiplerinin, İrbaz bin Sariye'den rivayet ettiği sahih hadiste…." sonra da bu hadîsi zikretmiştir. Ve el-Elbani el-İrvâ'da (2455) da sahih bir isnadla hadîsi tahric etmiştir.

[6] kurtuluşun

[7] Necat Bulan/Kurtulan Fırka

dışındaki fırkalar, bu ümmete (yani Muhammed ümmetine) müntesib olsalar bile, dalâlete düşmüş fırkalardır ve onların menheci, Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ve onun ashâbının menhecine muhaliftir. Bu, Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in nasîhat buyurmuş olduğu ve insanlara beyan etmiş olduğu açık hususlardandır.

Yol nettir, Allah'a hamd olsun. Yol, Kitab ve Sünnet'e, ve fazîletli asırların -*Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in asrından itibaren câri olan üç veya dört asrın*- sonuna kadar yaşamış bulunan Sahâbe ve tâbiîn ve tebe-i tâbiînden teşekkül eden bu ümmetin Selef'inin üzere olduğu hâle ittibâ etmektir.

Nitekim Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

"Sizin en hayırlılarınız, benim asrımdır; sonra onları takip edenler ve sonra da onları takip edenlerdir."[8]

[8] Bunu, içlerinde AbdUllah bin Mes'ûd'un da bulunduğu sahabîlerden bir topluluk rivayet etmiştir. Hadîsi Buhari, "Şehadetler Kitabı"nın "Şehadet Ettirilirken, Zulmün Şehadetine Şehadet Olunmaz Bâbı"nda (2652) rivayet etmiştir. Müslim de bu hadîsi, "Sahabenin Faziletleri Kitabı"nın "Sahabenin, Sonra Onların Ardından Gelenlerin, Sonra da Onların Ardından Gelenlerin Fazileti Bâbı"nda (2533) rivayet etmiştir. Yine bu hadîsi İmran bin Husayn (radıyAllahu anh) da nakletmiştir. Buhari, "Sahabenin Faziletleri Kitabı", "Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Ashabının Fazileti Bâbı" (3650); Müslim, "Sahabenin Faziletleri Kitabı", "Sahabenin Fazileti Bâbı" (2535)

Ravi demiştir ki:

"Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem), kendi asrı ile birlikte iki asrı mı yoksa üç asrı mı zikrettiğini bilemiyorum."

Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) sonra da şöyle buyurmuştur:

"Onlardan sonra bir kavim gelir ki yemin ederler ama onların lehine yemin edilmez; şahitlik ederler ama onların lehine şahitlik edilmez; ihanet ederler ve onlara güvenilmez ve onlarda şişmanlık zahir olur."[9]

Fazîletli asırlardan sonra, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in zikretmiş olduğu alâmetler görülmeye başlanmıştır. Fakat, fazîletli asırların menheci üzere olanlar, dünyânın son gününde olsa bile necât bulur ve ateşten selîm olurlar.

Allah (azze ve celle) şöyle buyurmaktadır:

"Ve Muhacirler ve Ensar'dan öne geçenlerin evvelkileri ve onlara ihsan ile tâbi olanlar; Allah onlardan razı olmuş ve onlar O'ndan razı olmuşlardır. Ve onlar için, altlarından nehirler cereyan eden

[9] Bknz: Buhari, Şehâdât, 9; Buhari, Fezâilu'l Ashâb, 1; Müslim, Fezâilu's Sahâbe, 214; Tirmizî, Fiten, 45; Ebu Davud, Sünnet, 10; Nesâi, Eymân, 29

cennetler hazırlamıştır. İçlerinde ebeden muhalledtirler. İşte bu, azîm başarıdır."[10]

Allahu (subhanehu ve teâlâ), muhacir ve ensâra şu şart ile, ihsân ile, yani itkaan ile tâbi olanları güvence altına almıştır. Kuru iddiâ ile, veya cehalet ya da hevâdan neşet eden tahkîksiz intisâb ile Selef'e tâbi olmak geçerli değildir. Selef'e intisâb eden hiç kimse, bu ittibâsı ihsan üzere olmadığı sürece tahkîk ehli olamaz. Selef'e ihsan ile yani itkaan ve itmâm ile ittibâ etme şartı, Allah (azze ve celle)'nin buyurmuş olduğu bir şarttır.

Bu söz ile, bu yola tâbi olanların, Selef'in menhecini öğrenmeleri, bu menheci ilmetmeleri ve ona sımsıkı sarılmaları talep edilmektedir.

Menheclerini ve mezheblerini bilmeden Selef'e intisâb etmek, kayda değer bir şey olmayıp herhangi bir faide sağlamaz; ve Selef'e ilimsiz tâbi olmaya çalışanlar, Selef'ten de selefîlerden de değildirler.

Çünkü onlar Selef'e, Allah (azze ve celle)'nin şart buyurduğu üzere ihsân ile ittibâ etmemişlerdir. Bunun için siz, Allah'a hamd olsun, ihsân üzere Selef'e tâbi olacaksınız; sadece kuru iddiâ ve isimlendirme ile değil!

[10] Tevbe Sûresi, 100. âyet. Âyet mealleri "Selefi Kur'an Meâli" isimli açıklamalı meâl çalışmamızdan iktibâstır. [Yayıncı Ebu Umeyr'in notu]

kitabvesunnet.blogspot.com

Selefî olduğunu, Selef'in menheci üzere olduğunu iddiâ eden ama buna muhalif davrananan o kadar çok kişi var ki! Bunların kimisi, yaptıklarının Selef'e muhalif olduğunu bilmiyor, kimisi ise bunu biliyor ama hevâsına tâbi olup Selef'in menhecine ittibâ etmiyor.

Selef'in menheci üzere olanlar, iki husûsa özellikle muhtaçtırlar. Bunlar:

Birincisi: Selef'in menhecini bilmek;

İkincisi: Tüm zorlukları omuzlayarak bu menhece sımsıkı sarılmaktır. Çünkü Selef'e tâbi olan kişiler, muhaliflerin taarruzlarına, eziyete, dışlanmaya, suçlanmaya ve töhmet altında bırakılmaya, kendilerine kötü lakaplar hamledilmesi sûreti ile istihzâlara maruz kalacaklardır.

Fakat Selef'e ittibâ eden kişiler bunlara sabredeceklerdir. Çünkü selefîler, üzere oldukları hâlin doğruluğundan emindirler ve fırtınalar onları sarsamaz; fitneler onları değiştirip bozamaz. Onlar, Rablerine mülâki olana kadar bu zorluklara sabrederler.

Kişi öncelikle Selef'in menhecini öğrenmeli, ona ihsân ile tabi olmalı, insanlardan gelen eziyet ve zorluklara sabretmelidir.

Elbetteki bu da yeterli değildir. Bunlara ilâveten kişi, Selefin menhecini yaymalı; insanları kesinlikle Allah'a davet etmeli, Selef'in mezhebine davet etmeli, onu insanlara beyân etmeli ve onu insanlar arasında yaymalıdır. İşte hakîkaten Selefî olan, bunları yapan kimsedir.

Selefî olduğunu iddiâ ettiği hâlde, Selef'in menhecini bilmeyen, veya bilip de ona tâbi olmayan, ancak insanların üzere oldukları şeylere ittibâ eden veya hevâsına uyan şeylere tâbi olan bir kimse, kendini "Selefî" olarak adlandırsa bile Selefî değildir.

Yine fitnelere sabretmeyen, dîni husûsunda başkalarına yağcılık ve yaltaklık yapan ve Selef'in menhecinden en küçük bir taviz veren kimse de Selef'in menheci üzere değildir.

Önemli olan "davetçi" olmak değildir. Önemli olan "hakîkî davetçi" olmaktır. Bu da bizi, Selef'in menhecini bilmeye özen göstermeye; Selef'in menhecinin tüm alanlarını, akîde, ahlak ve amel dairesinde öğrenmeye çağırmaktadır.

O, Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in, Sünnete ittibâ ederek Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve ashabını örnek alanların ve Kıyamet kopana kadar onların yolu üzere yürüyen kimselerin menhecidir.

Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

"Ümmetimden bir taife[11] daima hak üzere zahir olacak; Allah (tebâreke ve teâlâ)'nın emri gelene dek, onları perişan etmek isteyenler de onlara muhalefet edenler de o taifeye zarar veremeyeceklerdir."[12]

Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in **"...onları perişan etmek isteyenler de onlara muhalefet edenler de o taifeye zarar veremeyeceklerdir."** şeklindeki kavli, Selef'e ittibâ edenlere muhalefet edenlerin ortaya çıkacağına ve selefîleri perîşan etmek isteyenlerin türeyeceğine delâlet etmektedir.

Fakat bu zorluklar, selefîleri yıldıramayacaktır. Bilakis selefîler, Allah'a giden yollarına sarılacak ve kendilerine isâabet eden musîbetlere sabredeceklerdir. Nitekim Lokman, oğluna öğüt verirken şöyle demişti:

"Ey oğulcuğum! Namazı ikâme et ve ma'rufu emret ve münkerden nehyet. Ve sana isabet edene sabret. Muhakkak ki bu, azmedilen işlerdendir. Ve insanlara yanağını çevirme. Ve arzda böbürlenerek yürüme. Muhakkak ki Allah tüm kendini beğenip (kendisiyle)

[11] Şeyh burda dedi ki: "…ki bunlar Selef ve Selefîlerdir…"
[12] Buhari (3405); Müslim (171, 174, 1037, 1921)

kitabvesunnet.blogspot.com

iftihâr edenlere muhabbet etmez. Ve yürüyüşünde muktesid ol ve sesinden alçalt. Muhakkak ki seslerin en çirkini elbette eşeklerin sesidir."[13]

İşte bu, Selef'in menhecidir. İşte, Selef'in nîşânesi ve sıfatı budur.

Allah (celle ve alâ) şöyle buyurmaktadır:

"Ve bu benim Sırât-ı Mustakîm'imdir. O halde ona tâbi olun ve (başka) **yollara tâbi olmayın ki sizi O'nun yolundan ayırmasınlar. Bununla size tavsiye etti, umulur ki takva edersiniz."**[14]

Allahu Teâlâ, **"Ve bu benim Sırât-ı Mustakîm'imdir."** buyurarak, o yolu kendine nisbet etmiştir. Bu, Allah yoluna ve o yolda yürüyenlere bahşedilen şereflendirme ve ikram nisbetidir.

"Ve bu benim Sırât-ı Mustakîm'imdir." Yani, mutedil olarak...

"O halde ona tâbi olun ve (başka) **yollara tâbi olmayın"** Bu cümleler, ortada çeşitli diğer yolların mevcut

[13] Lokman Sûresi, 17-19. âyetler
[14] En'âm Sûresi, 153. âyet

olduğuna delâlet etmektedir. Bu yolların sayısına dair bir sınırlama yoktur; çok sayıda yol bulunmaktadır.

"…ve (başka) **yollara tâbi olmayın ki sizi O'nun yolundan ayırmasınlar."** Burada bahsedilen menhecler, Selef'in menhecine muhalif olan fırkalardır.

"…ve (başka) **yollara tâbi olmayın ki sizi O'nun yolundan ayırmasınlar. Bununla size tavsiye etti, umulur ki takva edersiniz."**

Allahu Teâlâ ilk önce, **"…ona tâbi olun…"** buyurmuş; sonra da **"…size tavsiye etti…"** buyurarak bunu te'kîd etmiştir.

"Bununla size tavsiye etti, umulur ki takva edersiniz." Yani, Allah (subhânehû ve teâlâ)'ya takva eder; dalâletlerden korunur; şüpheli şeylerden korunur; takvaya erer; ve bu sırâta sülûkunuzda yolunuza engel olacak şeylerden sakınırsınız. Bu malumat, bazı şeylerin size engel olmaya çalışacağına delâlet etmektedir. Bir de şuna bak ki, kendi sırâtını/yolunu zikrederken tekil sıgayı kullanan Allahu Teâlâ, diğer yolları zikrederken çoğul sıgayı kullanmaktadır.[15]

[15] [Sırât sözcüğü tekil; subul/yollar sözcüğü ise çoğul kipinde gelmiştir. Allah'ın sırâtı/yolu tektir. O (celle celaluhu)'nun sırâtında/yolunda bölünme, kısımlara ayrılma, çok sayıda olma, eğrilik ve (i)h(t)ilâf yoktur.

"…ve (başka) **yollara tâbi olmayın…"** Peki şayet diğer yollara ittibâ ederseniz ne olur? **"…ki sizi O'nun yolundan ayırmasınlar."** Sizi Allah yolundan çıkarırlar ve siz, şaşkınlığa, dalâlet ve helâke düşersiniz. Sırât-ı Mustakîm'e iltizam edilmediği sürece necât da yoktur, felah da yoktur. Sırât-ı Mustakîm, Allah (celle ve alâ)'nın sırâtıdır/yoludur.

Sırât-ı Mustakîm dışındaki yollar, şeytanların yoludur ve o yolların her biri üzerinde bir şeytan mevcut olup insanları kendisine davet etmektedir. Bu durumdan sakınalım ve muhaliflerin çokluğuna aldanmayalım, onların şüphelerine ve yorumlarına ve bizi kusurlu görmelerine kapılmayalım.

Biz, onlara iltifat etmeyelim; bilakis, basîret üzere Allah'a yürüyelim. Allah (celle ve alâ) bize, namazlarımızın her bir rekatında, son kısmında **"Bizi Sırât-ı Mustakîm'e hidâyet et."**[16] şeklindeki âyetin vârid olduğu Fatiha Sûresi'ni okumamızı farz kılmıştır. Sırât-ı Mustakîm, Allah (azze ve celle)'nin sırâtıdır/yoludur. **"Ve bu benim Sırât-ı Mustakîm'imdir."**[17], **"Bizi Sırât-ı**

Diğer yollar ise, sayılamayacak kadar çoktur. Onların her biri, kendine bir yol tutturup üzerinde yürümekte; her biri, kendine bir menhec tutturup kendisi ve takipçileri ile birlikte üzerinde yürümektedir. O yollar pek çok sayıdadır. Mütercimin notu]

[16] Fâtiha Sûresi, 6. âyet

[17] En'âm Sûresi, 153. âyet

kitabvesunnet.blogspot.com

Mustakîm'e hidâyet et."[18]; Yani bizi, sırât-ı mustakîme vâsıl eyle, bizi irşâd et ve bizi Sırât-ı Mustakîm üzere sebatkâr kıl! **"Üzerlerine nimetlendirdiklerinin sırâtına…"**[19] yani bizi, Sırât-ı Mustakîm üzere yürüyenlerin yoluna hidâyet eyle!

"Allah'ın kendilerine nimet verdiği nebîler ve sıddıklar ve şuhedâ ve salihlerle beraberdirler. Ve onlar ne güzel refiktirler."[20] İşte bunlar, üzerinde yürümekte olduğun sırâtın üstünde senin dostlarındır.

"Ve kim Allah'a ve Resûlune itaat ederse, işte onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği nebîler ve sıddıklar ve şuhedâ ve salihlerle beraberdirler. Ve onlar ne güzel refiktirler."[21]

Bu sırât/yol üzere olduğun müddetçe kendini yalnız hissetme! Çünkü senin arkadaş ve dostların, halkın en hayırlı kimseleridir. Diğer yollar, diğer fırkalar ve muhalifler çok sayıda olsalar bile, sen kendini yalnız hissetme ve onlara yönelme!

[18] Fâtiha Sûresi, 6. âyet
[19] Fâtiha Sûresi, 7. âyet
[20] Nisâ Sûresi, 69. âyet
[21] Nisâ Sûresi, 69. âyet

Çünkü sen, üzere olduğun yoldan, Allah (azze ve celle)'nin sırâtından/yolundan eminsin. **"…gayrı üzerlerine gazap olunanların ve dalâlete düşenlerin değil."**[22]

Yani bizi, üzerlerine gazap olunanların ve dalâlete düşenlerinden yollarından muhafaza eyle! Üzerlerine gazap olunanlar, ilim sahibi oldukları hâlde o ilim ile amel etmeyen kimselerdir. Yahudiler böyledir. Yahudiler, ilim sahibidirler ama ilimleri ile amel etmezler. Amel edilmeyen ilim, Kıyamet gününde, sahibinin aleyhine hüccet olur.

Şayet ilim, amelsiz kaviller ise
Şüphesiz ki böyle bir ilmin sahibi, boğazına kadar cehâlete saplanmıştır.

Amel etmek şarttır. Amelsiz ilim, meyvesiz ağaç gibidir. Meyvesiz ağaçtan ne fayda beklenir ki? Bunun için Allahu Teâlâ, ilim sahibi olup da ilimleri ile amel etmeyen kimselere gazap etmiş ve onlar, Allah (subhânehû ve teâlâ)'nın gazabına, ikâbına ve öfkesine müstahak olmuşlardır. Onlar, insanlar arasında mühim bir yer işgal etseler de, terakkî olduğunu iddiâ ettikleri ilerleme, yükselme ve medeniyetin zirvesine tırmansalar da

[22] Fâtiha Sûresi, 7. âyet

kitabvesunnet.blogspot.com

farketmez: onlar, dalâlet üzeredirler, Allah (subhânehû ve teâlâ)'nın gazabı üzeredirler.

"…gayrı üzerlerine gazap olunanların ve dalâlete düşenlerin değil."[23]

Yani, dalâlete düşenlerin yoluna değil. Dalâlete düşenler, amel eden, Allah'a ibadet eden ve zühd sahibi kimselerdir ama onlar bu ibadetleri, Allah (subhânehû ve teâlâ)'dan gelen ilim ve hidayetin gayrı üzere yaparlar. Bu nedenle de onların ameli, hebâ olur, savrulur gider ve onlara bir fâide sağlamaz. Çünkü onlar, yoldan çıkıp dalâlete düşmüşlerdir.

Onlar, Sırât-ı Mustakîm'den sapmışlardır. Onların ameli, faide vermeyen bir yorgunluktan ibarettir. Nasrâniler, bu sınıfa dahildirler. Nasrâniler, ruhbânî biçimde ibadet etmektedirler ama onlar bunu ilmin gayrı üzere icrâ etmektedirler. Bu nedenle de onlar, dalâlete düşmüşlerdir; dalâlet üzeredirler, hatâ üzeredirler.

Hakka isabet etmediği sürece ve doğru yol üzere olmadığı sürece, gösterilen çaba ve gayret pek önemli değildir. Örneğin bize göre İslam'daki sûfiler, Nasranilerin yolu üzeredirler. Çünkü sûfiler, ibadet ederler, zühd gösterirler, cehdü gayret ederler ve insanlardan uzaklaşıp

[23] Fâtiha Sûresi, 7. âyet

kitabvesunnet.blogspot.com

uzlet ederler ama onlar, ilim sahibi değildirler ve bir şey öğrenmeye yanaşmazlar. Onlar ilimde eksiktirler.

Sûfiler, insanlara derler ki "*amel ediniz; ilim ise sizi amelden alıkor/uzaklaştırır; sizden istenen, ameldir*."

Onlar, insanları ilim öğrenmekten soğuturlar; insanların ilim meclislerine devam etmelerine ve âlimlerden ilim almalarına çok soğuk bakarlar ve derler ki:

"Bu âlimler şöyle kusurludur, böyle kusurludur; onlar sizi amelden şöyle alıkorlar böyle uzaklaştırırlar vs. vs."

Sûfilerin bir bakış açısı budur. Onlar, bir diğer bakış açısı itibarı ile de şöyle derler:

"İlim, öğrenme sûreti ile hâsıl olmaz. Bilakis ilim, sana ilhâm vâsıtası ile gelir. Sen ibadette cehdü gayret gösterdiğin zaman, Allah sana ilmi açar. İşte ilim budur; ilim öğrenmek için çaba sarf etmeye hâcet yoktur."

Hâl bu ki, sûfilerin bu fikirleri dalâlettir, Allah'a sığınırız. Sûfilerin bu hezeyanlarından sakınalım.

İlim, öğrenme sûreti ile hâsıl olur. İlim ehline, basîret ehline varıp ilim tahsîl edilmezse ve âlimlerden ilim

kitabvesunnet.blogspot.com

öğrenilmez ise ilim hâsıl olmaz. İlim, kavil ve amelden öncedir.

İmam Buhari (rahimehUllah), Sahîh'inde "İlim, Kavil ve Amelden Öncedir" şeklinde bir bâb açmış ve sonra da Allahu Teâlâ'nın **"O halde, ilmet ki, Allah'tan başka ilah yoktur. Ve günâhın için ve mü'minler ve mü'mineler için istiğfar et."**[24] şeklindeki âyetini zikretmiştir. İlmet ki Allah'tan başka ilâh yoktur. Öncelikle bunu ilmet ve ardından istiğfar et; sonra da amel et. İlimsiz olmaz! İlim, Allah (subhânehû ve teâlâ)'ya götüren kılavuzdur.

Allahu Teâlâ, bizi üzerinde yürümekte olduğumuz sahîh yola delâlet etmek için Kitâbı inzâl ve resulleri irsâl etmiştir. O doğru yol, fâideli ilim ve salih ameldir.

Allah (celle ve alâ) şöyle buyurmuştur: **"Resûlu'nu hidâyet ve hak dîn ile irsâl eden O'dur. "**[25]

Hidâyet, hak ilimdir. Hak dîn de salih ameldir. Bu ikisini, yani fâideli ilim ile salih ameli cem' etmek şarttır. Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in getirdikleri hükümler, amelsiz bir sûrette sadece ilmen gelmiş de değildir; ilimsiz

[24] Muhammed Sûresi, 19. âyet
[25] Fetih Sûresi, 28. âyet

kitabvesunnet.blogspot.com

bir sûrette sadece amelen gelmiş de değildir. İlim ve amel birbirine yapışık dostlardır.

Şüphesiz ki amel, ilim üzere ve basîret üzere tesis edilmiş olmalıdır. Âlim kişi, ilmi ile mutlaka amel etmelidir. Aksi takdirde, ilmi ile amel etmeyen âlimin ve ilim üzere yürümeyen amel edicinin her ikisi de helâk olmuştur.

Ancak, indinde fâideli ilim ve salih amel olan kimseler helâkten kurtulmuşlardır. Allah'ın, Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i ba's ettiği asıl budur.

İşte sahih Selefîlik budur! İşte, Selefi Sâlihin nîşâneleri fâideli ilim ve salih ameldir. Selef'in alâmetleri bunlardır. Selef, daha önce geçmiş olanlardır.

"Rabbimiz bizi ve bizden önce îman ile geçmiş kardeşlerimizi mağfiret et…"[26]

Haşr Sûresi'nde Muhacirler ve Ensar zikrolunurken şöyle buyrulmuştur:

"Ve onlardan sonra gelenler derler ki: Rabbimiz bizi ve bizden önce îman ile geçmiş kardeşlerimizi mağfiret et…" Herhangi bir sûrette **"…ve bizden önce îman ile**

[26] Haşr Sûresi, 10. âyet

kitabvesunnet.blogspot.com

geçmiş kardeşlerimizi mağfiret et..." Ve **"…ve îman edenlere kalplerimizde kin tutturma!"** yani kalplerimizde kin ve buğz var etme! Muhacir sahabîlerden ve onlara ihsân ile ittibâ eden Ensar sahabîlerden ve fazîletli asırlardan gelip geçmiş olanlara buğz edenlere, onlara buğz ettiklerini söyleyenlere Allahu Teâlâ öfkelenmiş ve onlara gazap etmiştir; ve onların ameli hebâ olup savrulup gitmiştir. Çünkü bu kimselerin kavli, hidâyet üzere tesis edilmiş değildir. Amel ancak iki şart ile kabul edilir:

Birinci şart: Allah'ın vechine halis olması

İkinci şart: Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Sünneti üzere doğru olmasıdır.

"Bilâkis, kim muhsin olarak vechini Allah'a teslim ederse…"[27] Burada geçen **"…vechini Allah'a teslîm ederse…"** ifadesinin anlamı: ihlâstır, şirkten ve şirk ehlinden berî olmaktır. **"…muhsin olarak…"** demek, bid'at ve muhdesâtı[28] terk ederek, Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e ittibâ etmektir. Muhsin olan kimse ancak ve ancak Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Sünnet'i ile amel eder.

[27] Bakara Sûresi, 112. âyet
[28] muhdes olanı, dinde sonradan îcat edilen hurafeleri

"...onun ecri Rabbi indindedir. Ve onların üzerine bir korku yoktur. Ve onlar mahzun olmazlar."[29]

İşte Selef'in menheci budur. Bu menhec, Kitab ve Sünnet'ten alınmıştır. Kalkıp da *"ben selefin menhecini nereden alsam acaba? Selefin menhecinin ne olduğunu bilmiyorum ki; onu nereden alayım?"* demeyesin.[30]

Ey kardeşim! Kitab ve Sünnet, sana Selef'in menhecini öğretecektir. Aynı şekilde, Kitab ve Sünnet'ten alacağın hususları, ancak ilimde derinleşmiş âlimler vâsıtası ile öğrenebilirsin. Bunun başka yolu yoktur. Selef'in menheci üzere yürümek isteyen kimse, kesinlikle bu şer'î asıllara iltizâm etmek zorundadır. Yoksa bugün, Selef'in menheci üzere olduğunu iddiâ edenlerin içerisinde, dalâlet üzere olan, büyük hatâlar üzere olup da bu hatâları Selef'in menhecine nisbet eden pek çok kimse vardır.

Zaten bu nedenle, kafirler, münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar, selefîlere söver hâle gelmişlerdir. Onlar, her suçu, her tahrîbatı ve her belâyı selefîlerin üzerine nisbet etmeye çalışmaktadırlar. Halbuki Selefîlik de Selef de onlardan tümüyle berîdir.

---

[29] Bakara Sûresi, 112. âyet

[30] [Selefin menhecinin Kur'ân ve Sünnet olduğu, son derece açıktır. Ama bazıları bu gerçeği gizlemek için kafa karıştırıcı sorular ortaya atmaya çalışmaktadırlar. Böyle sorulara hâcet yoktur. Mütercimin notu]

Onlar Selef'in menheci üzere değildirler. Onlar kendilerinin, '*Selef'in menheci*' üzere olduklarını iddiâ etseler de, bu doğru değildir. Onlar ancak dalâlet menheci üzeredirler. İsimlendirme ile hakîkatin arasındaki farkı belirtmek gerekmektedir. Çünkü hakîkatte selefî olmadığı hâlde, selefî olarak tesmiye edilen kimseler bulunmaktadır.

Selef bunlardan berîdir. Selef'in menheci, fâideli ilim, salih amel, Allah'ın dîninde kardeşlik, iyilik ve takvâ üzere yardımlaşmadır. İşte temessük edenlerin[31] fitne ve şerlerden necât bulacakları ve Allah (subhânehû ve teâlâ)'nın rızâsına nâil olacakları, Selefi sâlihin menheci budur.

"…Allah onlardan razı olmuş ve onlar O'ndan razı olmuşlardır. Ve onlar için, altlarından nehirler cereyan eden cennetler hazırlamıştır."[32]

Herkes, altlarından ırmaklar akan cennetleri istemektedir. Hiç kimse, Ateşi ve azâbı istememektedir. Ama önemli olan, Cennete vâsıl eden ve Ateş'ten necât ettiren sebepleri edinebilmektir. Selefi Sâlihin menhecine iltizâm etmekten başka geçerli bir sebep mevcut değildir. İmam Malik (rahimehUllah) şöyle demiştir:

---

[31] sımsıkı sarılanların

[32] Tevbe Sûresi, 100. âyet

kitabvesunnet.blogspot.com

"Bu ümmetin âhirini de ancak bu ümmetin evvelini ıslâh eden şeyler ıslâh edecektir."

Bu ümmetin evvelini felâha kavuşturan şeyler, Kitab ve Sünnet'tir. Bu ümmetin âhirini de ancak Kitab ve Sünnet felâha erdirecektir. Kitab ve Sünnet, Allah'a hamd olsun ki, Allahu Teâlâ'nın hıfzı ile korunmuş olarak yanıbaşımızda mevcuttur.

"Muhakkak ki Zikr'i biz inzâl ettik ve muhakkak ki, onu muhafaza edecek olan elbette biziz."[33]

[33] Hicr Sûresi, 9. âyet. Şeyhulİslam İbn Teymiyye (rahimehUllah) der ki: "Allah (subhânehû ve teâlâ) inzâl ettiğini bu ümmet için muhafaza buyurmuştur. Allah (subhânehû ve teâlâ) şöyle buyurmuştur: 'Muhakkak ki Zikr'i biz inzâl ettik ve muhakkak ki, onu muhafaza edecek olan elbette biziz.' Kur'ân'ın tefsîrinde veya hadîsin nakli ya da tefsîrinde bir hata yapılsa, şüphesiz ki Allah (subhânehû ve teâlâ), ümmet içerisinde bunu beyan edecek, hata yapanın hatâsına ve yalan söyleyenin yalanına dair delîli zikredecek kimseler ikâme eder. Şüphesiz ki bu ümmet, dalâlet üzere ictimâ etmez. Bu ümmet içerisinde, Kıyamet'e kadar hak üzere zâhir bir tâife hep olacaktır. Çünkü bu ümmet, ümmetlerin âhiridir, onların Nebîsi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den sonra nebî gelmeyecektir, onların Kitab'ından sonra kitap gelmeyecektir. Daha önceki ümmetler tebdîl ve tağyîr yaptıkları zaman, Allah (subhânehû ve teâlâ) onlara beyânda emir ve nehiyde bulunacak bir nebî gönderiyordu. Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den sonra ise bir nebî yoktur. Allah (subhânehû ve teâlâ), inzâl buyurduğu zikri hıfzedeceğini garanti etmiştir. Şüphesiz ki bu ümmet, dalâlet üzere ictimâ etmez. Bilakis Allah (subhânehû ve teâlâ), her asırda bu ümmet için, onlar ile dînini hıfzedeceği, onlar ile sapkınların tahrîfini, dalâlete düşürenlerin haksızlığını ve cahillerin tevilini bertaraf edeceği, ilim ve Kur'ân ehline mensup kimseleri ikâme eder." [Bknz.: Yayınlarımızdan "Ehli Sünnet ile Ehli Bid'at Arasındaki Fark" (El-Cevâbu's-Sahîh Limen Beddele Dîne'l-Mesîh, 3/38-39)]

kitabvesunnet.blogspot.com

Zikir, Allah'ın izni ile korunmuştur. Sıdk ile murâd eden ve sahîh doğru bir biçimde ilim öğrenen kimseler, Zikri bulurlar. Ama hakîkat olmaksızın salt iddiâda bulunanlar veya Selef'in menheci üzere olmadıkları hâlde selefî olduklarını iddiâ eden kimseleri taklît edenlerin hâli, onlara hiçbir fayda vermeyeceği gibi aksine zarar verecektir.

Problem şu ki bu kimseler kendilerini Selef'e ve Selefîliğe nisbet etmektedirler ama onların bu iddiâları Selef aleyhine yalan söylemek ve iftira atmaktır; Selefîlik aleyhine yalan söylemek ve iftira atmaktır. Bu, ister kasıtlı olsun ister kasıtsız olsun, ister hevâ sahipleri tarafından yapılsın isterse câhiller tarafından yapılsın, insanları yanıltmaktır.

Üzerinde beyyine ikame olunmayan davaların sahipleri, ancak safsatacılardır…

Selefî olduğunu veya Selef'e intisab ettiğini iddiâ eden bir kimse, hakîkî bir selefî oluncaya ve Selef-i Sâlihin mezhebini temsîl etmek sûretiyle salih bir örnek oluncaya kadar, itikadta, kavilde, amel ve muâmelede Selef'in menhecini kendisine ilke edinerek bu ismi ve intisâbı hayâta geçirmelidir.

kitabvesunnet.blogspot.com

Bu menheci murâd edinen kimsenin üzerine düşen: onu bilmesi ve öğrenmesi, öncelikle nefsinde onunla amel etmesi, ona davet etmesi, onu insanlara beyân etmesidir. İşte necâtın yolu budur.

İşte Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve ashâbının üzere olduğu hâl üzre olan Fırka-i Nâciyye'nin, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'ın yolu budur.

Ehl-i Sünnet, bu hâl üzere sabretmiş, bu hâl üzere sebât etmiş, fitnelere ve dalâlete sevkedici propagandalara rağmen yolundan dönmemiş, fırtınalar onları sarsamamış; bilakis onları, Rableri Allah (subhânehû ve teâlâ)'ya mülâki olana dek, üzere oldukları hâlde sâbit kılmıştır.

Allah hepimizi, muhabbet ettiği ve razı olduğu hâle muvaffak eylesin!

Allah'ın salâtu selâmı Nebîmiz Muhammed'e ve O'nun cümle âlinin ve ashâbının üzerine olsun!

kitabvesunnet.blogspot.com

Önemli olan "davetçi" olmak değildir. Önemli olan "hakîkî davetçi" olmaktır. Bu da bizi, Selef'in menhecini bilmeye özen göstermeye; Selef'in menhecinin tüm alanlarını, akîde, ahlak ve amel dairesinde öğrenmeye çağırmaktadır.

O, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in, Sünnete ittibâ ederek Nebî (صلى الله عليه وسلم) ve ashabını örnek alanların ve Kıyamet kopana kadar onların yolu üzere yürüyen kimselerin menhecidir.

Şeyh Salih bin Fevzân

Selefiliğin Hakîkati ve Alâmetleri
Şeyh Salih bin Fevzân
KİTAP VE SÜNNET